

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Land Hessen

Vastustaja: Florence Feyerbacher

Ese

Eelotsusetaotlus — Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt — Saksamaa Liitvabariigi ja Euroopa Keskpanga vahel asjaomase institutsiooni asukoha kohta 18. septembril 1998. aastal sõlmitud kokkuleppe artikli 15 tõlgendamine koosmõjus Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja artikliga 36 — Euroopa Keskpanga Saksa kodanikust töötaja õigus saada Saksa õiguses ette nähtud vanemahüvitist — Euroopa Keskpanga asukohalepingu liigitamine liidu õiguse osaks või rahvusvaheliseks lepinguks — Saksa sotsiaalõiguse sätete, mis näevad ette vanemahüvitise, kohaldatavus Euroopa Keskpanga töötajatele

Resolutsioon

18. septembril 1998 Saksamaa valitsuse ja Euroopa Keskpanga vahel sõlmitud lepingu selle institutsiooni asukoha kohta artikkel 15, koostöimes protokolliga Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja kohta (EÜ asutamislepingule lisatud redaktsioonis) artikliga 36, ei välista Saksamaa Liitvabariigi õigust maksta sellist toetust, nagu on kõne all põhikohtuasjas.

(¹) ELT C 145, 14.5.2011.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 19. juuli 2012. aasta otsus (Oberlandesgericht Köln (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — ebookers.com Deutschland GmbH versus Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

(Kohtuasi C-112/11) (¹)

(Transport — Õhustransport — Ühenduses lennuteenuste osutamist käsitlevad ühiseeskirjad — Määrus (EÜ) nr 1008/2008 — Lennureisi vahendaja kohustus tagada, et tarbijale on jäänud võimalus võimalikke hinnalisasid valida või mitte — Mõiste „võimalikud hinnalisad” — Sõltumatu kindlustusseltsi antava lennureisitõrkekindlustuse hind, mis moodustab osa lõplikust hinnast)

(2012/C 295/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Hageja: ebookers.com Deutschland GmbH

Kostjad: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Ese

Eelotsusetaotlus — Oberlandesgericht Köln — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. septembri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 1008/2008 ühenduses lennuteenuste osutamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta (ELT L 293, lk 3) artikli 23 lõike 1 tõlgendamine — Lennureiside vahendaja kohustus tagada, et tarbija saab võimalikke hinnalisasid valida või mitte — Mõiste „võimalikud hinnalisad” — Sõltumatu kindlustusseltsi pakutava reisitõrkekindlustuse hind, mis on osa koguhinnast ja mille reisija peab tasuma koos lennupileti hinnaga

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. septembri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 1008/2008 ühenduses lennuteenuste osutamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta artikli 23 lõike 1 viimases lauses toodud mõistet „võimalikud hinnalisad” tuleb tõlgendada nii, et see mõiste hõlmab lennureisiga seotud kulusid, mis tulenevad teenustest, nagu põhikohtuasjas kõne all olev lennureisitõrkekindlustus, mida osutab muu isik kui lennuettevõtja ja mille eest reisi vahendaja esitab tarbijale arve kogusummana koos lennupileti hinnaga.

(¹) ELT C 173, 11.6.2011.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 19. juuli 2012. aasta otsus (Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ühendkuningriik) eelotsusetaotlus) — Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd versus Comptroller-General of Patents

(Kohtuasi C-130/11) (¹)

(Inimtervishoius kasutatavad ravimid — Täiendava kaitse tunnistus — Määrus (EÜ) nr 469/2009 — Artikkel 3 — Saamise tingimused — Ravim, millele on antud kehtiv müügiluba — Esmane müügiluba — Toode, millele on kõigepealt antud veterinaarravimi ja seejärel inimtervishoius kasutatava ravimi müügiluba)

(2012/C 295/15)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd

Vastustaja: Comptroller-General of Patents

Ese

Eelotsusetaotlus — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Nõukogu 18. juuni 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 1768/92 ravimite täiendava kaitse tunnistuse kasutuselevõtu kohta (EÜT L 182, lk 1; ELT eriväljaanne 13/11, lk 200) artikli 3 ja artikli 13 lõike 1 tõlgendamine — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/83/EÜ inimtervishoiu kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT L 311, lk 67; ELT eriväljaanne 13/27, lk 69) artikli 8 lõike 3 tõlgendamine — Täiendava kaitse tunnistuse saamise tingimused — Esmakordse turuleviimise kuupäev, mida tuleb tunnistuse väljastamisel arvesse võtta — Tooted, mis sisaldavad ühist aktiivainet, millest kummalegi on antud müügiluba, millest esimene on antud kindla näidustuse puhul veterinaarseks kasutamiseks mõeldud ravimile ja teine muu näidustuse puhul inimtervishoiu kasutatava ravimile.

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määruse (EÜ) nr 469/2009 ravimite täiendava kaitse tunnistuse kohta artikleid 3 ja 4 tuleb tõlgendada nii, et niisugusel juhul nagu põhikohtuasjas ei takista pelk veterinaarravimina kasutatavale ravimile antud varasema müügiloo olemasolu andmast täiendava kaitse tunnistust müügiloo saanud toote muule kasutamisele, kui see kasutamine kuulub täiendava kaitse tunnistuse taotluse toetusse osutatud aluspatendiga tagatud kaitse kohaldamisalas.
2. Määruse nr 469/2009 artikli 13 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see säte viitab toote müügiloole, millele ulatub täiendava kaitse tunnistuse taotluse toetuseks osutatud aluspatendiga tagatud kaitse.
3. Niisugusel juhul nagu põhikohtuasjas, kus teatav toimeaine esineb kahes teineteise järel müügiloo saanud ravimis, ei oleks eelmistele küsimustele antud vastused teistsugused, kui teine müügiluba oleks eeldanud täielikku müügiloo taotlust vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivis 2001/82/EÜ veterinaarravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta artikli 8 lõikele 3, või kui vastava ravimi esmase müügilooa hõlmatud toode oleks kuulunud sellise muu patendi kaitsealasse, mis kuulub täiendava kaitse tunnistuse taotlejast erinevale registreeritud omanikule.

(¹) ELT C 179, 18.6.2011.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 19. juuli 2012. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-145/11) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2001/82/EÜ — Veterinaarravimid — Detsentraliseeritud menetlus müügiloo andmiseks enam kui ühes liikmesriigis — Referentsliikmesriigis juba lubatud ravimitele olemuselt sarnased ravimid — Liikmesriigi poolt valideerimata jätmine — Ravimi koostis ja selle vorm)

(2012/C 295/16)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Šimerdová, A. Marghelis ja O. Beynet)

Kostja: Prantsuse Vabariik (esindajad: G. de Bergues, S. Menez ja R. Loosli-Surrans)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi veterinaarravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT L 311, lk 1; ELT eriväljaanne 13/27, lk 3) artiklite 32 ja 33 rikkumine — Detsentraliseeritud menetlus müügiloo andmiseks enam kui ühes liikmesriigis — Referentsliikmesriigis juba lubatud ravimitele olemuselt sarnased ravimid — Liikmesriigi poolt valideerimata jätmine, mis tugineb teaduslikele põhjustele, mis on seotud ravimi koostise ja selle ravimivormi valikuga — Vastastikuse tunnustamise põhimõte

Resolutsioon

1. Kuna Prantsuse Vabariik jättis valideerimata kaks veterinaarravimi müügiloo taotlust, vastavalt ravimitele CT-Line 15 % Premix ja CT-Line 15 % Oral Powder Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/82/EÜ veterinaarravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiviga 2004/28/EÜ, sätestatud detsentraliseeritud menetluse raames, rikkus ta selle direktiivi artiklitest 32 ja 33 temale tulenevaid kohustusi.
2. Mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

(¹) ELT C 160, 28.5.2011.